

Věc C-345/06

Gottfried Heinrich

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich)

„Článek 254 odst. 2 ES – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Článek 2 odst. 3 – Nařízení (ES) č. 622/2003 – Letecká bezpečnost – Příloha – Seznam předmětů zakázaných na palubách letadel – Nevyhlášení – Závaznost“

Stanovisko generální advokátky E. Sharpston přednesené dne 10. dubna
2008 I - 1661
Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 10. března 2009 I - 1697

Shrnutí rozsudku

Doprava – Letecká doprava – Stanovení společných pravidel v oblasti bezpečnosti civilního letectví – Nařízení č. 622/2003 – Příloha

(Článek 254 odst. 2 ES; nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2320/2002, čl. 4 odst. 2 a článek 8; nařízení Komise č. 622/2003, příloha)

Příloha nařízení č. 622/2003, kterým se stanoví prováděcí opatření ke společným základním normám letecké bezpečnosti, ve znění nařízení č. 68/2004, která nebyla

vyhlášena v *Úředním věstníku Evropské unie*, není v rozsahu, ve kterém má ukládat povinnosti jednotlivcům, závazná. Zejména opatření přizpůsobující seznam zakázaných

předmětů ve vyhrazených bezpečnostních prostorách nebo na palubách letadel, tvořící přílohu nařízení č. 2320/2002, kterým se stanoví společná pravidla v oblasti bezpečnosti civilního letectví, nemohou být v rozsahu, ve kterém jsou uvedena v příloze nařízení č. 622/2003, uplatňována vůči jednotlivcům.

V tomto ohledu plyne ze samotného znění ustanovení čl. 254 odst. 2 ES, že nařízení Společenství může vyvolávat právní účinky, pouze pokud bylo vyhlášeno v uvedeném Úředním věstníku.

Mimoto akt, jehož autorem je orgán Společenství, nelze uplatňovat vůči fyzickým a právnickým osobám v členském státě před tím, než měly tyto osoby možnost se s ním seznámit prostřednictvím řádného vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Zásada právní jistoty zejména vyžaduje, aby právní úprava Společenství umožnila dotčeným osobám přesně se seznámit s rozsahem povinností, které jim ukládá. Právní subjekty musí mít totiž možnost jednoznačně znát svá práva a povinnosti a postupovat podle toho.

Opatření přizpůsobující seznam zakázaných předmětů tvořící přílohu nařízení č. 2320/2002 musejí být každopádně zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, jelikož jejich účelem je uložení povinností jednotlivcům. Otázka, zda tato opatření a pravidla, jichž se týkají, ukládají povinnosti přímo jednotlivcům, nebo ukládají povinnost členským státům tak učinit, není v tomto ohledu rozhodující. V obou případech je totiž nutné jejich zveřejnění v uvedeném Úředním věstníku.

Nařízení č. 2320/2002, a konkrétněji jeho čl. 4 odst. 2, mimo jiné neposkytuje žádný právní základ, který by Komisi umožňoval, aby při výkonu své prováděcí pravomoci na základě tohoto ustanovení uplatňovala režim utajení stanovený článkem 8 tohoto nařízení na opatření přizpůsobující seznam zakázaných předmětů tvořící přílohu nařízení č. 2320/2002. Z toho plyne, že v případě, že by nařízení č. 622/2003 skutečně přizpůsobovalo uvedený seznam zakázaných předmětů, bylo by toto nařízení v příslušném rozsahu nutně neplatné.

(viz body 42–44, 59–63 a výrok)